

Kalendarz Parafii Najświętszego Salwatora na Zwierzyńcu w Krakowie ROK 2002

MSZE ŚWIĘTE

W kościele SS. Norbertanek:

W niedziele i święta:

630; 730; 900; 1030; 1200; 1315; 1900.

W kościele Najśw. Salwatora lub św. Małgorzaty: 1115.

W święta kościelne będące dniami pracy:

630; 715; 800; 900; 1700; 1800; 1900.

W dni powszednie: 630; 715; 800; 1900.

W pierwsze piątki: 630; 715; 800; 1715 (dzieci), 1900.

Spowiedź św.: w niedziele i święta

i w dni powszednie na każdej mszy św.,

oraz w pierwsze piątki miesiąca

630 - 830 oraz 1600-1930.

ot. St. Malik)

STYCZEŃ

1	Św. Bożej Rodzicielki, Miecysława
2	Bazylego, Grzegorza, Makarego
3	Danuty
4	Anieli, Eugeniusza
5	Edwarda, Szymona
6	Objawienie Pańskie, Trzech Króli
7	Rajmunda, Lucjana
8	Seweryna, Męcislawa
9	Juliusza, Marceliny
10	Jana, Wilhelma
11	Honoraty, Matyldy, Teodozjusza
12	Rajmunda, Lucjana, Arkadiusza
13	Hilarego, Święto Chrztu Pańskiego
14	Feliksa, Domostława
15	Izydora, Arnolda, Pawła
16	Marcelego, Włodzimierza
17	Antoniego, Rościslawa
18	Małgorzaty, Piotra
19	Henryka, Mariusza, Józefa Pelczara
20	Fabiana, Sebastiana
21	Agnieszki, Jarosława, Dzień Babci
22	Wincentego, Dzień Dziadka
23	Ildelfonsa, Rajmunda
24	Franciszka Salezego, Felicji
25	Nawr. św. Pawła, Elwiry, Miłozsa
26	Tymoteusza, Tytusa, Pauli
27	Anieli, Przybysława, Jerzego
28	Tomasza, Juliana, Walerego
29	Józefa, Bolesława, Zdzisława
30	Hiacynty, Teofila, Martyny
31	Jana, Ludwika

LUTY

1	Ignacego, Brygidy
2	Oliarow. Pańskie, MB Gromnicznej
3	Błażeja, Oskara
4	Joanny, Weroniki
5	Agaty, Adelajdy
6	Pawła Miki, Doroty
7	Teodora, Ryszarda, Romana
8	Hieronima, Sebastiana
9	Cyryla, Apolonii
10	Scholastyki, Jacka
11	NMP z Lourdes, Olgierda, Lucjusza
12	Eulalii, Modesta
13	Sroda Popielcowa, Grzegorza, Katarzyny
14	Cyryla, Metodogo, Walentego
15	Jowity, Faustyny, Zygryda
16	Danuty, Julianny
17	Aleksego
18	Szymona, Konstancji
19	Konrada, Arnolda
20	Leona, Ludomira
21	Piotra, Eleonory
22	Małgorzaty, Marty
23	Polikarpa, Izabeli
24	Bogusza, Macieja
25	Wiktora, Cezarego
26	Aleksandra, Mirosława
27	Gabriela, Anastazji
28	Ludomira, Romana

MARZEC

1	Albina, Antoniny
2	Heleny, Pawła
3	Kunegundy, Tycjana
4	Kazimierza, Eugeniusza
5	Teofila, Fryderyka
6	Frydolina, Kolety, Róży
7	Perpetuy, Felicjy
8	Jana Bożego, Beaty, Dzień Kobiet
9	Franciszki, Brunona
10	Aleksandra
11	Konstantyna, Ludostława
12	Justyny, Bernarda, Alojzego
13	Bożeny, Krystyny, Patrycji
14	Matyldy, Leona, Łazarza
15	Klemensa, Zachariasza
16	Hilarego, Izabeli
17	Patryka, Gertrudy, Zbigniewa
18	Cyryla Jeroz., Edwarda
19	Józefa Oblubieńca NMP
20	Maurycyego, Klauddii
21	Benedykta, Lubomira
22	Katarzyny, Bogusławy
23	Tyberiusza
24	Niedziela Palmowa, Gabriela, Marka
25	Wiercysława
26	Emanuela, Teodora
27	Lidii, Ernesta
28	Wielki Czwartek, Jana, Anieli
29	Wielki Piątek, Bertolda, Wiktoryna
30	Wielka Sobota, Amadeusza, Leonarda
31	WIELKANOC, Beniamina, Gwidona

KWIECIEŃ

1	Odpust Emaus, Ireny, Grażyny
2	Franciszka, Teodozji
3	Sykstusa, Ryszarda
4	Izydora, Wiesława
5	Wincentego
6	Wilhelma, Celestyna
7	Niedz. Miłoś. Bożego, Jana, Rufina
8	Zwinstowanie Pańskie, Waltera, Julii
9	Heliodora, Dymitra
10	Makarego, Michała
11	Leona, Filipa
12	Juliusza, Lubostława
13	Marcina, Przemysława
14	Justyna, Waleriana
15	Anastazji, Teodora
16	Bernadetty, Julii
17	Rudolfa, Roberta
18	Apoloniusza, Bogusławy
19	Leona, Adolfa
20	Mariana, Czesława, Agnieszki
21	Anzelma, Feliksa
22	Sotera, Kajusa, Leonii
23	Wojciecha, Jerzego
24	Grzegorza, Fidelisa
25	Marka Ewang., Jarosława
26	Matki Bożej Dobrej Rady, Marzeny
27	Zyty, Felicji, Teofila
28	Piotra
29	Katarzyny ze Sieny, Ryty
30	Piusa V, Mariana

MAJ

1	Józefa Robotnika, Filipa
2	Atanazego, Zygmunta
3	NMP Królowej Polski, Antoniny
4	Władysława, Floriana
5	Ireny, Waldemara, Stanisława Kaz.
6	Filipa, Jakuba, Judyty
7	Ludmiły, Benedykta, Gizelli
8	Stanisława bpa
9	Wniebowstąpienie Pańskie, Grzegorza
10	Izydora, Antonina
11	Władysława, Igi i Miry
12	Nereusza, Achillesa, Pankracego
13	MB Fatimskiej
14	Macieja Ap., Bonifacego
15	Zofii, Izzydora
16	Andrzeja, Szymona
17	Weroniki, Sławomira
18	Jana I, Eryka, Feliksa
19	Zesł. Duchu Świętego, Piotra, Iwona
20	NMP Matki Kościoła, Bernardyna
21	Jana, Wiktora
22	Ryty, Wiesławy, Heleny
23	Iwony, Dezyderygo
24	Zuzanny, Joanny
25	Bedy, Grzegorza, Marii
26	Trojcy Najśw. Filipa, Dzień Matki
27	Augustyna
28	Justyny, Jaromira
29	Urszuli, Bogusławy
30	Boże Ciało, Jana Sarkandra
31	Nawiedzenia NMP, Anieli, Petroneli

CZERWIEC

1	Dzień Dziecka, Justyna
2	Marcelina, Piotra
3	BOŻE CIAŁO, Karola, Leszka
4	Franciszka, Kwiryna, Lutomiły
5	Bonifacego, Bogumila
6	Norberta, Marii
7	Najśw. Serca P.Jezusa, Roberta, Wiesławy
8	Niep.Serca NMP, Maksyma, Seweryna
9	Efremy, Felicjana
10	Bogumila, Małgorzaty
11	Barnaby Ap.
12	Leona, Onufrego
13	Antoniego z Padwy, Lucjana
14	Michała Kozala
15	Jolanty, Wita
16	Aliny, Anety, Benona
17	Alberta Chmielowskiego, Laury
18	Elżbiety, Marka
19	Romualda, Gerwazego, Protazego
20	Benigny, Bogny
21	Alojzego Gonzagi, Alicji
22	Paulina, Jana, Tomasz More`a
23	Wandy, Zenona, Dzień Ojca
24	Nar. Sw. Jana Chrzciela, Danuty
25	Doroty, Wilhelma
26	Jana, Pawła
27	MB Nieust. Pom., Władysława
28	Ireneusza
29	Piotra i Pawła Ap.
30	Emilii, Lucyny

Proboszcz Zwierzyński ks. Inf. Jerzy Bryła w roku 2002 obchodzi 50-lecie kapłaństwa.

KANCELARIA PARAFIALNA, tel. 427 11 57:

czynna poniedziałek-piątek w godz. : 1000-1200,

ponad to w poniedziałki i środy - w godz.: 1800-1900.

Nr konta PEKAO SA I/O Kraków

12401431-07041651-2700-40112-001-0000.

BIBLIOTEKA PARAFIALNA i WYPOŻYCZALNIA KASET VIDEO:

w środy w sali przy zakrystii w godz.: 1800-1900.

PORADNICTWO RODZINNE:

dla narzeczonych i małżeństw we wtorki 1800-1900.

PARAFIALNY ZESPÓŁ CHARYTATYWNY:

Dyżury w kancelarii w środy w godz.: 1630-1730.

Kalendarz Parafii Najświętszego Salwatora na Zwierzyńcu w Krakowie ROK 2002

(fot. P. Tumidajski)

(fot. P. Tumidajski)

LIPIEC

Pn	1	Ottona, Haliny, Marcina
Wt	2	Urbana, Juliana
Sr	3	Tomasza Ap., Anatola
Cz	4	Elżbiety, Teodora
Pt	5	Marii Goretti, Antoniego
So	6	Dominiki, Teresy Ledóchowskiej
N	7	Benedykta, Sędzislawa
Po	8	Eugeniusza, Edgara, Jana
Wt	9	Weroniki, Zenona, Adriana
Sr	10	Antoniego, Olafa, Filipa
Cz	11	Benedykta z Nursji, Olii
Pt	12	Jana, Brunona, Bonifacego
So	13	Henryka, Kunegundy, Andrzeja
N	14	Kamila, Ulryka, Henryka
Po	15	Bonawentury, Włodzimierza
Wt	16	NMP z Góry Karmel, Eustachego
Sr	17	Jadwigi, Aleksego, Bogdana
Cz	18	Szymona, Kamila, Fryderyka
Pt	19	Wincentego, Wodzisława
So	20	Czesława, Małgorzaty
N	21	Wawrzyńca, Daniela
Po	22	Marii Magdaleny
Wt	23	Apolinarego, Brygidy Szwedzkiej
Sr	24	Kingi, Krystyny
Cz	25	Jakuba Ap., Krzysztofa
Pt	26	Joachima i Anny, Mirosławy
So	27	Julii, Natalii
N	28	Wiktora
Po	29	Marty, Ludmily
Wt	30	Piotra, Juliana, Leopolda
Sr	31	Ignacego, Lubomira, Heleny

SIERPIEŃ

Cz	1	Alfonsa, Juliana, Piotra
Pt	2	Euzebiusza, Gustawa
So	3	Nikodema, Lidii
N	4	Jana Vianney, Dominika
Po	5	MB Śnieżnej, Oswalda
Wt	6	Przem. Pańskie, Jakuba
Sr	7	Sykstusa, Kajetana, Doroty
Cz	8	Dominika, Cypriana
Pt	9	Romana, Ryszarda, Edyty Stein
So	10	Wawrzyńca, Borysa
N	11	Klary, Zuzanny, Filomeny
Po	12	Lecha, Hilarii, Klary
Wt	13	Hipolita, Diany NMP Kalwaryjskiej
Sr	14	Maksymiliana Kolbego, Alfreda
Cz	15	Wniebowzięcie NMP, Stelli
Pt	16	Stefana, Rocha
So	17	Jacka, Julianny
N	18	Heleny, Ilony
Po	19	Jana, Bolesława
Wt	20	Bernarda, Sobiesława
Sr	21	Piusa X, Joanny
Cz	22	NMP Królowej, Cezarego
Pt	23	Róży, Apolinarego
So	24	Bartłomieja, Jerzego, Emilii
N	25	Józefa, Ludwika, Luzy
Po	26	MB Częstochowskiej, Zefiryny
Wt	27	Moniki, Cezarego
Sr	28	Augustyna, Aleksandra
Cz	29	Męcz. Jana Chrzcziciela, Sabiny
Pt	30	Małgorzaty, Feliksa
So	31	Rajmunda, Bohdana

WRZESIEŃ

N	1	Bronisławy, Idziego
Po	2	Stefana, Wilhelma, Juliana
Wt	3	Grzegorza, Izabeli
Sr	4	Rozalii, Róży
Cz	5	Doroty, Teodora
Pt	6	Beaty, Eugeniusza
So	7	Melchiora, Reginy
N	8	Narodziny MB, Adrianny
Po	9	Anieli, Piotra, Sergiusza
Wt	10	Łukasza, Mikołaja
Sr	11	Piotra, Hiacynta
Cz	12	NMP Piekarskiej, Gwidona
Pt	13	Jana Chryzostoma, Eugenii
So	14	Podw. Krzyża Sw., Bernardy
N	15	MB Bolesnej, Albina
Po	16	Korneliusza, Cypriana,
Wt	17	Roberta, Justyna
Sr	18	Stanisława Kostki, Ireny
Cz	19	Januarego, Teodora
Pt	20	Euzebii, Eustachego
So	21	Mateusza Ewang., Hipolita
N	22	Tomasza, Maurycego
Po	23	Linusa, Bernardyny
Wt	24	Rupert, Gerarda, Hermana
Sr	25	Władysława, Aurelii
Cz	26	Kosmy, Damiana, Wawrzyńca
Pt	27	Wincentego, Damiana
So	28	Wacława, Tymona, Marka
N	29	Michała, Gabriela, Rafała
Po	30	Hieronima, Felicji

PAŹDZIERNIK

Wt	1	Teresy, Remigiusza, Danuty
Sr	2	Aniołów Stróżów, Teofila
Cz	3	Jana, Ewalda, Teresy
Pt	4	Franciszka, Rozalii
So	5	Placyda, Faustyń
N	6	Brunona, Artura
Po	7	NMP Różańcowej, Marka
Wt	8	Brygidy, Pelagii, Walerii
Sr	9	Wincentego, Dionizego
Cz	10	Daniela, Leona, Marii
Pt	11	Aleksandra, Aldony
So	12	Gaudentego, Edwina
N	13	Edwarda, Honorata
Po	14	Kaliksta, Radzima, Dzień Nauczyciela
Wt	15	Teresy z Avila, Jadwigi
Sr	16	Jadwigi Śl., Małgorzaty
Cz	17	Ignacego, Wiktora
Pt	18	Łukasza Ewang., Juliana
So	19	Jana, Izaaka, Pawła
N	20	Jana Kantego, Ireny
Po	21	Jakuba Strzemię, Urszuli
Wt	22	Filipa, Korduli, Donata
Sr	23	Jana Kapistrana, Seweryna
Cz	24	Antoniego, Marcina
Pt	25	Darii, Bonifacego
So	26	Ewarysta, Lucjana
N	27	Sabiny, Iwony
Po	28	Szymona, Judy Tadeusza
Wt	29	Felicjana, Wioletty
Sr	30	Zenobii, Przemysława
Cz	31	Krzysztofa, Urbana

LISTOPAD

Pt	1	Wszystkich Świętych
So	2	Dzień Zaduszny, Rajmunda
N	3	Marcina, Sylwii, Ruperta
Po	4	Karola Boromeusza, Olgierda
Wt	5	Elżbiety, Sławomira
Sr	6	Leonarda, Feliksa
Cz	7	Ernesta, Antoniego
Pt	8	Seweryna, Bogdana
So	9	Ursyna, Teodora, Ludwika
N	10	Leona, Lujomira
Po	11	Marcina, Święto Niepodległości
Wt	12	Jozafata, Renaty, Witolda
Sr	13	Benedykta, Jana, Stanisława
Cz	14	Serafina, Emila, Wawrzyńca
Pt	15	Alberta Wik., Leopolda
So	16	NMP Ostrobramskiej, Gertrudy
N	17	Elżbiety, Samueli
Po	18	Karoliny Kózkówny, Romana
Wt	19	Salomei, Maksyma, Seweryna
Sr	20	Anatola, Feliksa, Rafała
Cz	21	Ofiarowanie NMP
Pt	22	Cecylii, Wszemily, Marka
So	23	Klemensa, Kolumbana, Felicjy
N	24	Chrystusa Króla, Flory, Jana
Po	25	Katarzyny, Erazma
Wt	26	Alpiusza, Konrada, Leonarda
Sr	27	Maksyma, Waleriana
Cz	28	Stefana, Zdzisława
Pt	29	Saturmina, Filomeny, Błażeja
So	30	Andrzeja Ap., Konstantyna

GRUDZIEŃ

N	1	I Niedz. Adwentu, Natalii, Eligiusza
Po	2	Pauliny, Piotra, Rafała
Wt	3	Franciszka Ksawerego
Sr	4	Jana, Barbary, Barbórka
Cz	5	Kryspina, Sabiny
Pt	6	Mikołaja, Emiliana
So	7	Ambrożego bpa, Marcina
N	8	Marii
Po	9	Joanny, Niep. Początku NMP
Wt	10	Eulalii, Julii, Bogdana
Sr	11	Damazego, Daniela
Cz	12	Joanny, Aleksandra
Pt	13	Łucji, Otylii
So	14	Jana od Krzyża, Alfreda
N	15	Waleriana, Celiny
Po	16	Albiny, Zdzisława
Wt	17	Lazarza, Floriana
Sr	18	Bogusława, Gracjana
Cz	19	Eleonory, Dariusza
Pt	20	Dominika, Bogumiła
So	21	Piotra, Anastazego
N	22	Zenona, Honoraty
Po	23	Jana, Wiktorii
Wt	24	WIGILIA, Adama, Ewy
Sr	25	BOŻE NARODZENIE
Cz	26	Szczepana męczennika
Pt	27	Jana Ewang., Maksyma
So	28	Św. Młodzianków, Cezarego
N	29	Świętej Rodziny, Marii, Józefa
Po	30	Eugeniusza, Seweryna
Wt	31	Sylwestra, Melanii

Krzyż Nowego Tysiąclecia przy Moście Zwierzyńskim
(fot. P. Boroń)

rys. Ewa Barańska-Jamrozik

„TYGODNIK SALWATORSKI” można nabywać, pomiędzy nabożeństwami w kościołach naszej Parafii lub zaprenumerować w zakrystii.
Red.: czw. godz. 2000 do 2200 ul. Stachowicza 15/7 tel. 422-68-92

TYGODNIK SALWATORSKI

6.01.02 r. • PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE • NR 1(368) 1 • Rok 9

*W DNIU 6 STYCZNIA OBCHODZIMY
ŚWIĘTO OBJAWIENIA PAŃSKIEGO
ZWANE INACZEJ
ŚWIETĘM TRZECH KRÓLI*

*PARAFIALNY ODDZIAŁ AKCJI KATOLICKIEJ
DUSZPASTERSKA RADA PARAFIALNA
TYGODNIK SALWATORSKI
zapraszają na
OPŁATEK PARAFIALNY*

*dzisiaj, dnia 6 stycznia
rozpoczynający się o godz. 16.00
MSZĄ ŚW. w kościele Sióstr Norbertanek
celebrowaną przez Ks. Infułata Jerzego Bryłę
podczas której śpiewać będzie
Chór Młodej Filharmonii
pod dyрекcją Rafała Marchewczyka
a na gitarze obiecał zagrać Jan Oberbek*

*Po Mszy św. spotkamy się w SALI MUMINKÓW
by złożyć sobie życzenia w nowym roku*

Wizyta noworoczna

*Spłoszyła świergotem zabłąkana sikorka
Cienie rozterek tańczących beztrosko
Rozwiała niepewność ptaszyna- zwiastunka
Zagrała nadzieja barwą nieskończoną*

*W ranoek noworoczny zajrzała w me okna
Zadziwiła tęczą barw mimo braku słońca
Wyśpiewała sekrety natury- przekorna
Zapraszając do podziwu dla waszego istnienia*

Ewa Chętnik-Donatowicz

Fot. P. Tumajski

Na krakowskim szlaku Jana Stanisławskiego

Tak niedawno – w 40. numerze „Tygodnika Salwatorskiego” (z 7 X 01) czytaliśmy materiał red. Tadeusza Z. Bednarskiego – „Zwierzyniec motywy w twórczości Jana Stanisławskiego”. W tej chwili już mamy książkę – „Krakowskim szlakiem Jana Stanisławskiego”, nawiązującą formatem, czcionką i ozdobnikami do poprzedniej książki tego autora „Krakowskim szlakiem Jacka Malczewskiego”. I ta też wyszła „dopieszczona” edytorsko w Wydawnictwie „Secesja” pod okiem red. Józefa Odrobiny, cała na kredzie, z 75 ilustracjami pracowicie opracowanymi przez żonę autora – Zofię Bednarską, która i indeks nazwisk przygotowała, zestawiając 485 nazwisk. I jesteśmy dzięki tej książce wśród śmietanki Młodej polski, mogąc obcować na co dzień z Janem Stanisławskim (1860-1907), którego będziemy w styczniu obchodzić 95-lecie śmierci, a który był jednym z kilku najwybitniejszych naszych artystów, jakich ziemia nasza estetycznie ukształtowała, a uczucia jego wykotłosał szeroki step ukraiński z wioskami naznaczonymi kopułkami cerkiew.

Ale Bednarski w życiorysie tego artysty – choć do młodości jego się odwołuje – skupia się na krakowskim szlaku, od jego przyjazdu latem 1883 roku do Krakowa na studia do Matejkowskiej jeszcze Szkoły Sztuk Pięknych, gdzie Stanisławski w roku akademickim 1883/84 był uczniem Izydora Jabłońskiego i Władysława Łuszczkiewicza, Matejce pozował do jednej z postaci „Dziewicy Orleańskiej”, przeżywał pierwsze zauroczenie Krakowem, a i w Tatry z kolegami góralską furką wyjechał, by na zawsze do nich powracać. A potem nastąpił 13-letni pobyt w Paryżu, gdzie okrzepł jako artysta, a na salonach artystycznych sukcesy zaczął odnosić, które na tyle zwróciły nań uwagę, że gdy Julian Fałat w 1897 r. organizował katedrę profesorską dla Szkoły Sztuk Pięknych, jaka niebawem w Akademię miała być przemianowana, wśród innych tuzów palety ściągnął Stanisławskiego, powołując go na katedrę krajoznawstwa. Tu sprawdził się pedagogiczny talent Stanisławskiego, który w ciągu niecałych 10 lat (do śmierci) wykształcił szkołę pejzażystów, przyjmowaną zwykle w liczbie ok. 60 osób, a Bednarski – zestawiając wszystkie źródła z katalogami akademickimi łącznie – ponad 110 uczniów się doliczył! Pokazał też, iż Stanisławski wykładał również w Szkole Malarstwa i Rysunków Teodora Axentowicza przy ul. Gołębiej 14. Ukazał miłość jego życia, przybliżył postać żony – Janiny z Roszkowskich. Pracowicie autor zestawiał powiedzenia artysty, które powtarzano sobie na salonach, wymienił krąg tych salonów skupiających kwiat Młodej polski i okazał Stanisławskiego królowanie w tych salonach oraz w restauracjach i kawiarniach. A był to smakosz przedni i grubas słusznej tuszy! Pokazał Bednarski rolę Stanisławskiego jako organizatora i opinii społecznej i działacza społecznego, i znawcę dusz młodzieży mocno akcentując socjologiczny aspekt tej pracy.

I w tej książce – jak i w „krakowskim szlakiem Jacka Malczewskiego” – poeta Bednarski wplótł w tekst swej opowieści i wiersz liryczny o spotkaniach swego pradziada Wojciecha Bednarskiego, twórcy Parku w Podgórzu, z mistrzem Stanisławskim.

Wysokiej klasy barwne reprodukcje i tych „krakowskich” tematów ze znanych prac Stanisławskiego i tych tu po raz pierwszy pokazywanych ze szkiców, cennie podnoszą wartość estetycznego spotkania z wielką osobowością – i fizycznie – wybitnego artysty.

Piotr Boroń

Tadeusz Bednarski – „Krakowskim szlakiem Jana Stanisławskiego” Wydawnictwo i Drukarnia „secesja”, Kraków 2001. Książka do nabycia m.in. w księgarni „Skarbnica” przy ul. Wiślanej 3 w cenie 27 zł.

*W dzień słońcem nasyconym, a było to latem
szli wesolą gromadką od parkowej bramy,
sunęli powłóczyście jak duchy skrzydlate,
dźwigając na ramionach farby i blejtramy.
Wielki mistrz Stanisławski, na czole spocony,
pilnie wypatrywał miejsca na wsze strony,
skąd widok najciekawszym dla malarza oka –
perspektywa z Krzemionek najbardziej szeroka,
by rozstawić sztalugi z malarską potrzebą
i machnięciami pędzla Bogu podkraść niebo,
a dołem w zieleni znaczyć polne znaki:
dziewanny i osty, malwy i bodiaki.*

*Miłość do pejzażu mieli w sercu, w głowie
brodatego mistrza brodacu uczniowie.
A była ich gromadka – najmłodszy Wodyński,
Grubiński, Czajkowski, Samlicki, Szczygliński,
Trusz, Neuman, Hofman, Pieńkowski, Laskowski,
Procajłowicz, Podgórski, Wojnarski, Makowski,
Karpiński, Kamocki, Galek, Florkiewicz,
Misky, Buyko, Szygell, Stefan Filipkiewicz...*

Tadeusz Z. Bednarski

OTWARTE SERCE

Hance Rudnickiej

Nie była to szopka dla pobożnych dzieci
Ale – stajnia za miastem. Tłące się ognisko
Oddechy zwierząt. Błoto pod stopami
Gwiazda – wysoko – a do ludzi – blisko
Ludzi – wygodnie rozpartych w gospodzie
Skąpiących nawet miejsca, ławy skromnej
Skąpiących – trochę ciepła, trochę wody
Matce Brzemiennej – i Matce Bezdomnej
Która musiała rodzić – niemal w błocie
W stajni za miastem – między zwierzętami
Królowo świata, Panno Łaski pełna
Przebacz nam wszystkim – zlituj się nad nami
Dziś przed Twym Synem – też drzwi zatrzęsnięte
W niejednym sercu, niejednej gospodzie
On mieszka – w każdym bezdomnym człowieku
W każdym samotnym, zmarzniętym, o głodzie
Dla Niego dzisiaj też stawiają Krzyże
We wszystkich krajach stworzonego świata
Wszędzie – gdzie Miłość Twoja jest deptana
Gdzie rękę wznosi – brat na swego brata
To – godzi w Ciebie
Gdzie masz Go urodzić ?
Grudniową nocą. W chłodzie. Poniewierce
Kto z nas – powiedzieć może – tak uczciwie
Ze Ci na pewno – swe otworzy serce ?

Iwa Korsak-Sabuda

Mój Jezus jest głodny

Gdy Pan Jezus patrzył na lud, który Go słuchał, na wielką rzeszę, która nie miała co jeść, przywołał swoich uczniów i rzekł im: "Żal mi tego ludu, bo oto już od trzech dni trwają przy mnie, a nie mają co jeść, a jeśli ich puszcze zgłodniałych, ustaną w drodze". Jezus, jaki Ty jesteś Dobry. Z jakim z troską patrzysz na każdego człowieka, na każdego z nas. "O, jakże cudowne są sprawy Opatrzności" - mawiał często nasz błogosławiony Edmund Bojanowski.

Wierzmy, że Jezus, Dobry Pasterz, patrzy na zgłodniałą rzeszę dzieci syberyjskich, przyprowadza je nam, swoim uczniom i mówi: "Żal mi tych dzieci, bo nie mają co jeść, one nie mają ufnej miłości, ustaną w drodze, utopią się w grzęzawisku zła, brudu, grzechu. Wy dajcie im jeść, wy dajcie im chleba powszedniego". Słowa Chrystusa: "Byłem głodny" nabierają tutaj rzeczywistości i są wielkim przynagleniem do działania.

Już od roku jesteśmy świadkami życia dzieci Syberii, które nazywamy "naszymi" dziećmi. Spotykamy je na dworcach, rynkach, na wysypiskach śmieci. Czekały tam na miłość ludzkiego serca. Łatwo je rozpoznać, są chude, brudne, ich świecące oczy wpatrzone są w przechodniów z nadzieją, że ktoś ich zauważy, zatrzyma i ofiaruje im odrobinę miłości wyrażonej w kawałku chleba czy w łyżce zupy. Spotykamy je często. Spoglądają na nas ze zdziwieniem, trochę z lękiem, dlatego podchodzimy do nich z uśmiechem i serdecznością. Gdy pytamy, gdzie wasi rodzice, najczęściej spuszczały głowy, bo wstydzą się ich. Po chwili ciszy słychać zazwyczaj nieśmiały głos: "Oni bardzo piją", a potem następne: "W moim domu jest burdel", "U nas nie ma co jeść". Po takim dialogu zapraszamy je do naszego domu lub prowadzimy do sklepu, by kupić po bulce i butelce mleka. Za każdym razem nabieramy nowych doświadczeń, np. jedną grupę chciałyśmy pożywić kanapkami, a tu słyszymy cichą prośbę: "My chcemy pierogi". I słusznie. Nie pomyślałyśmy przecież o tym, że dziecko potrzebuje czegoś ciepłego. Dałyśmy więc pierogi z gorącą herbatą. Powiedziały "spasiba".

Zawsze stawiamy "naszym dzieciom" pytanie: "Gdzie mieszkacie?". Odpowiadają: "Wszędzie", tzn. na klatkach schodowych, w studzienkach kanalizacyjnych, w szałasach, które sami zrobiliśmy sobie w lasach, ogrodach, nad brzegiem rzeki.

W jeden czerwcowy wieczór wybrałyśmy się do studzienek, by odwiedzić naszych coraz to nowych znajomych i dostarczyć im żywności. O godzinie 21.00 nie było ich jeszcze, bo dla nich to jeszcze za wcześnie. Dzień latem jest długi, trwa do godz. 23.30. Wchodząc przez otwór kanalizacyjny do ich mieszkania, zobaczyłyśmy grube rury, przez które przepływa ciepła woda; na niej położone deski, ozdobione starymi, cuchnącymi kurtkami lub podartą kołdrą, w kącie leżały brudne dziecięce ubrania, butelki i kilka kromek zeschniętego chleba. Przystanąłszy wszystkie trzy w milczeniu. Przypomniały nam się słowa Pana Jezusa: "Lisy mają nory, ptaki powietrzne gniazda..." Serce nam z bólu płakało.

Kontakt z biednymi dziećmi ułatwiają nam nasi parafianie z Angarska. Ania przyprowadziła dwóch chłopców spotkanych na rynku: Siergieja, lat 10 i jego o rok starszego brata Witalisa. Byli brudni, śmierzdzący, obdarci i głodni. Nieśmiało popatrzyli na nas. Siostra uśmiechnęła się do nich i wzięła ich do łazienki. Trzeba było ich długo myć, wprost szorować. Przebrałyśmy ich, nakarmiły. Następnego dnia wybrałyśmy się do ich szałasów nad rzeką Kitoj. Przed ich "niby domem" zobaczyłyśmy ognisko z brudnym garnkiem i resztkami ziemniaków, które najprawdopodobniej ktoś im podarował lub je ukradli. Następnie odwiozłyśmy ich do rodzinnego domu. Tutaj przeżyłyśmy szok. Zastaliśmy rodziców i dwie siostry w podobnie nędznym stanie. Warunki mieszkaniowe poniżej godności człowieka. Matka miała pretensje, że przywiozłyśmy synów. Twierdziła, że oni sami powinni zarobić na jedzenie. Po dwóch dniach znowu przyszli do nas. Teraz są w każdy dzień. Razem z nimi przychodzą nowi,

robią nam reklamę, mówiąc: "Są siostry, które myją i dają jeść". Gdy rozmyślały nad losem tych "niechcianych skarbów Boga", dochodzimy do wniosku, że Betlejem się powtarza: "Nie było miejsca dla Ciebie..." i nie ma do tej pory.

Przychodzą do nas dzieci, by pożalić się nad swoim ciężkim losem. Ania, lat 12, wiele razy w czasie rozmowy wypowiadała słowa: "Nienawidzę swojego ojca". Pytamy: "Dlaczego?". On mnie mocno bije i razem ze swoimi kolegami wykorzystuje seksualnie.

Dzieci, które przychodzą do nas, przeważnie jedzą raz dziennie, niektóre gotują sobie same. Przychodzą także dziewczynki, które zapragnęły uczyć się języka polskiego. Jest ich sześć. Littery już znają i trochę czytać umieją.

Zadajemy sobie pytanie: Co jest powodem tak wielkiej biedy? Odpowiedź prosta: Nie znają Boga. Nie mają wiary, nie ma Kościoła. Przez 80 lat w miejsce Boga ludziom dawali butelkę z wódką. Piją nie tylko mężczyźni. Piją kobiety, pije młodzież, a często i dzieci.

Posłużmy się przykładem. Dojeżdżamy do wioski Kitoj odległej 14 km od Angarska, gdzie w starym, rozwalającym się domu spotykamy się z bardzo biednymi dziećmi. Mieszkają w ubogich domkach, bez mebli, okna zabite deskami lub foliami. Niektóre z nich nie chodzą do szkoły. W czasie zajęć wtargnęły pijane kobiety, było ich chyba dziesięć. Zachowywały się tragicznie, krzyczały, że Boga nie ma, Bóg chleba im nie da, że zaciemniamy dzieciom umysły. Przeklinały Boga i nas, kazały nam uciekać, bo jeśli nie, utopią nas w rzece lub zabiją. Wypędzały dzieci, ale żadne nie chciało iść, tylko pytały przestraszone: "Siostry, przyjedziecie jeszcze do nas?"

Tam, w Kitoju, czułyśmy atmosferę piekła, doświadczyłyśmy czym jest nienawiść do Boga. Jednak każdego tygodnia jedziemy tam, by nakarmić gromadkę dzieci chlebem powszednim i Słowem Bożym. Zdążyły się już nauczyć na pamięć pięknej modlitwy "Ojcze nasz", a "Zdrowaś Maryjo" jeszcze czytają.

Oprócz alkoholizmu, który niesie spustoszenie w sercu i życiu człowieka, rozbija rodziny, jest jeszcze inna plaga - rozwody. Nie wiem, czy znajdzie się kilka rodzin, gdzie byłaby dochowana wierność małżeńska. Dzieci wychowują przeważnie same matki, które przychodzą do nas na rozmowę nocą, jak Nikodem do Pana Jezusa, pewnie boją się otoczenia, by nie być wyśmianym, bo według nich wierzący to tylko ten, któremu "kryśza pojechała", tzn. głupi. Przychodzą i opowiadają tragedię swojego życia. Trzeba nieraz słuchać bardzo długiej spowiedzi, ale do tej sakramentalnej jeszcze daleka droga: mamy nadzieję, że Pan Bóg dotknie ich łaską wiary i będziemy mogli przygotowywać ich do chrztu świętego.

W tym kraju aborcja to coś normalnego. Wiele kobiet dokonuje jej co roku, nie wiedząc, że to morderstwo. "Gdyby nie aborcja - mówi kobieta 64-letnia - musiałabym rodzić dziesiątki". Żal nam tej kobiety i tych, które postępują podobnie. Za nie serdecznie przepraszamy Pana Boga, bo nie wiedzą, że krew tych niewinnych dzieci woła o pomstę do nieba.

Taka jest nasza Syberia, ta "nieludzka ziemia", ziemia męczenników głodu i chłodu. Tam nasz Jezus jest głodny, obdarty, brudny, śmierzdzący, opuszczony, mieszka w studzienkach kanalizacyjnych, szałasach. Dzieci niosą swoje problemy jak krzyż. Uciekają z domu, bo dłużej nie wytrzymują. Chcąc sobie ulżyć, używają alkoholu, lecz zapominają o tym, że "mokre drzewo jest o wiele cięższe i trudniej je udźwignąć".

Matko dzieci opuszczonych - módl się za nie!

Ufamy, że Jezus, posługując się nami, pragnie otoczyć je swoją miłością.

s. *Michalina*
s. *Maria*
s. *Elżbieta*

Podajemy nr konta, na które można składać ofiary, by przyjść z pomocą tamtejszym mieszkańcom:

Zgromadzenie Sióstr Służebniczek NMP, 36-201 Stara Wieś 460
Bank Pekao SA - IO/Brzozów nr 10701223-143-2221-010004

Kościół Katolicki w Polsce na przełomie wieków (cz. I)

KOŚCIÓŁ KATOLICKI W POLSCE NA PRZEŁOMIE WIEKÓW - wyzwania dla duchownych i świeckich, szczególnie tych zrzeszonych w Akcji Katolickiej – skrót z referatu, opracowanego na podstawie sprawozdań przesłanych przez DIAK-i, przez mgr Mirosława Ciepluchę i prof. dr hab. Halinę Gajdamowicz, wygłoszonego na I Krajowym Kongresie Akcji Katolickiej w Poznaniu w dniu 34.11.2001.

Zgodnie z nauczaniem Kościoła (Jan Paweł II, II Synod Biskupów Europy, II Polski Synod Plenarny) podstawowym zadaniem Kościoła Powszechnego jest nowa ewangelizacja. Rozumie się przez to nieustanne uobecnianie przez Kościół w czasie i przestrzeni, mocą Ducha Świętego, Dobrej Nowiny o zbawieniu. Ewangelizacja jest zanoszeniem Dobrej Nowiny do wszelkich kręgów ludzkiej aktywności, aby przenikać jej swoją mocą, tworząc z nich nową ludzkość (Paweł VI). Nie chodzi tu o głoszenie „nowej” Ewangelii, bo taka nie istnieje, lecz o ukazanie dzisiejszemu człowiekowi jej orędzia, nawet jeśli nie jest ono zgodne z opinią większości.

Jaki jest Kościół w Polsce w chwili obecnej - dziesięć lat po upadku komunizmu, jaki będzie Kościół w Polsce w latach następnych? Co Kościół w Polsce wnosi do Kościoła Powszechnego? Jakie wyzwania stoją przed polskimi katolikami na przełomie wieków? Niniejsze przedłożenie jest próbą odpowiedzi na te i podobne pytania.

„Kościół katolicki jest wspólnotą wiary, nadziei i miłości” - mówi Ojciec Święty Jan Paweł II. Choć dla wielu katolików słowo „kościół” oznacza tylko instytucję, a więc widzą w nim wyłącznie to co jest „zewnątrzne” - budowlę, hierarchię, ustawy, myślą o wpływach, o autorytecie i o wielkich uroczystościach. Ale to nie one stanowią istotę Kościoła, choć niewątpliwie są jednymi z wielu jego cech partycypujących.

Celem istnienia Kościoła Katolickiego jest prowadzenie ludzi do zbawienia. Ludzie poprzez Kościół i w Kościele powinni odkryć jaki sens nadał Bóg ich życiu. Winni sobie uświadomić, że Bóg ich kocha i na tę miłość mają odpowiedzieć.

Kościół nie byłoby bez Chrystusa. W Nim ma on swoje źródło. Posłany przez Boga, Kościół jest odzwierciedleniem miłości Boga do ludzi. Kościół przyjął tę misję i prowadzi ją dalej. Sobór Watykański II ujął to w słowach: „Chrystus jest światłem narodów. Kościół zaś jest w Chrystusie niejako sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego”.

Owo bycie „znakiem i narzędziem” może być urzeczywistniane tylko wówczas, gdy Kościół ustrzeże swoje cztery kardynalne cechy, o których mówi Wielkie Nicejskie Wyznanie Wiary: Kościół jest jeden, święty, powszechny i apostołski.

Rok dwutysięczny ogłoszony przez Ojca Świętego Jana Pawła II Rokiem Jubileuszowym był dla wszystkich wierzących czasem szczególnej łaski i szansą na swoistą refleksję nad przemijaniem. Mimo zapowiedzi wizjonerów i sceptyków, świat nie skończył się, nawet trudno było spostrzec jakieś spektakularne objawy zmiany wieków, może tylko serca tych chrześcijan, którzy w swej wolności dali ubogacić się Bożym słowem i umocnić sakramentami, uległy przemianie.

Dzisiaj, na początku nowego milenium spotykamy się w świecie z wielką pogardą dla ludzkiego życia, z moralnym indyferentyzmem, deprecjacją wielu, niezbędnych dla duchowego rozwoju człowieka, wartości. Obserwujemy bezprecedensowy w dziejach świata kult nauki, która pozwoliła człowiekowi sta-

nąć na Księżycu, rozczepić jądro atomu, rozkodować jego własny kod genetyczny, stworzyć komputery wykonujące ponad tysiąc miliardów operacji na sekundę i uwierzyć, że prawie wszystko jest możliwe. Jednak brak pokory wobec znanej jedynie Bogu tajemnicy człowieczeństwa i ignorowanie prawdy wpisanej w ludzkie serce zrodziło wielkie, skutkujące setkami milionów zgładzonych istnień, totalitaryzmy.

Świat, który stał się cmentarzyskiem wielu, niegdyś wielkich, ideologii nie daje odpowiedzi na najbardziej fundamentalne, stawiane przez człowieka pytania. Struktury społeczne i polityczne nie potrafią rozwiązać wielu ludzkich problemów, proponując w zamian kult fałszywie rozumianej wolności. Wiele we współczesnym świecie przemocy, niesprawiedliwego korzystania z dóbr materialnych, chorób mających głębokie społeczne uwarunkowanie jak narkomania, alkoholizm, prostytutcja, wiele egoizmu i pogardy dla rodziny i ludzkiego życia.

Te, nowe, sytuacje przełomu wieków, stawiają nowe wyzwania zarówno przed duchownymi, wszystkich szczebli hierarchii i rodzajów powołania do służby duchowej, jak i świeckimi, od których wymagają właściwej postawy moralnej i czytelnego świadectwa wiernych uczniów Chrystusa.

W czasach obecnych, na progu trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa trzeba powrócić do korzeni wiary i czerpać przykłady z życia pierwszych chrześcijan. Trzeba dzielić się wiarą i dobrami materialnymi, trzeba odważnie i bezkompromisowo wyznawać Chrystusa przed całym światem, trzeba prawdziwie miłować Boga i bliźniego. Dotyczy to zarówno duchownych i świeckich. (...)

Odczytywanie znaków czasu

Lata desakralizacji życia i ateizacji dają o sobie znać w postaci niejednoznacznej postawy przeciętnego katolika wobec fundamentalnych prawd wiary. Polak-katolik uczestniczy w życiu sakramentalnym kościoła, ale nie potrafi, albo nie chce potwierdzać swej wiary przykładem własnego życia. Często katolik świecki ogranicza obecność Boga do świątyni, nie pozwalając mu oddziaływać w życiu publicznym, miejscu pracy, a nawet w domu. Laicyzacja i liberalizacja życia doprowadza do absurdalnych postaw. Nic dziwnego, że od takich katolików trudno oczekiwać aktywnego poparcia dla stowarzyszenia tak silnie związanego z Kościołem i hierarchią kościelną jak AK. (...)

Cechą charakterystyczną obecnej rzeczywistości w Polsce jest narastające poczucie frustracji, rozczarowania i pesymizmu. Z pewnością ma to związek z procesami transformacji i ceną, jaką trzeba zapłacić za wprowadzanie koniecznych reform w państwie (bezrobocie, bezdomność, ubóstwo, niezaradność, praktyczny materializm). Skutkuje to wzrostem narkomanii, narastaniem poczucia braku sensu życia, zagubienia, kryzysem wiary i aksjologicznej pustki. Kolejną cechą jest kryzys wartości duchowych odwołujących się do chrześcijaństwa. Zdecydowanie nastąpił zanik znaczenia ascezy i ofiary. Triumf kultury konsumpcji sprawia, że człowiek ucieka w anonimowość i średniość. Życie zostaje sprowadzone do wymiaru materialnego, zamkniętego na transcendencję. Prowadzi to do zawężenia myślenia tylko o swoim najbliższym otoczeniu, rodzi obojętność na ból i cierpienie innych (swego rodzaju asekuranctwo). Jest to niejako cywilizacja ułatwień (źle ukształtowane sumienia, wpływ mediów obcych chrześcijańskiej koncepcji człowieka, rozwój sekt, zgoda na eutanazję, pornografię, seksizm, itp.).

Globalizm i pluralizm. Oba te zjawiska

mogą prowadzić do powstawania i umacniania relatywizmu wyrażanego w tezie, że wszystkie systemy etyczne i wartościowania są jednakowo dobre. Prowadzi to do kryzysu tożsamości i anonimowości. Nowe formy zniewolenia, niedojrzałe nadużywanie wolności, uznanie wolności za absolut, prowadzi do pseudozadowolenia, wyzwolenia się od wartości, ucieczki w relatywizm moralny, wykorzenienia. Niemal w tym udział mają media z reklamą na czele, która osłabia krytycyzm i niszczy refleksję.

Powierzchniowość wiary: intelektualna – słaba znajomość prawd wiary; praktyczna – rozdział między deklaracjami wiary a codziennymi zachowaniami (choć 95% Polaków deklaruje się jako wierzący) trzeba uznać za zjawisko powszechne w Polsce. Dość do tego należy kryzys rodziny, rozpad związków małżeńskich, fałszywy feminizm. Poważnym problemem w tworzeniu stowarzyszeń kościelnych jest bierność, a nawet niechęć katolików świeckich do zrzeszania się w strukturach wychodzących poza charakter ściśle modlitewny. Półwiecze ingerencji państwa w życie społeczno-polityczne narodu, pozbawienie katolików możliwości aktywnego organizowania się poza Kościołem i ograniczenie ich energii wyłącznie do działań w strukturach wspólnotowych stricte religijnych, przyniosło w efekcie marazm, bierność, niechęć świeckich do angażowania się w działalność na zewnątrz Kościoła.

ZAGROŻENIA

Dostrzegamy poważne zagrożenia: powierzchowność wiary wynikająca ze słabej znajomości Pisma Świętego oraz niezgodności deklaracji z czynami; osłabienie życia wewnętrznego i więzi wspólnotowych na szczeblu rodziny, parafii itd...; brak

aktywności świeckich w Kościele; zanik poczucia patriotyzmu; rozprzestrzenianie się treści demoralizujących, kształtujących negatywne postawy; redukcja potencjału intelektualnego poprzez ucieczkę wartościowych ludzi z Polski. przewartościowanie priorytetów „z bardziej być, na bardziej mieć”; przyjmowanie relatywizmu moralno-etycznego; kryzys procesu edukacyjno-wychowawczego wskutek zaniku wzorców i lekceważenia autorytetów; zagrożenie godności i tożsamości każdego człowieka poprzez globalizację kulturową i ekonomiczną; nieustanny rozwój naukowo-techniczny i głębokie przeobrażenia cywilizacyjne często powodują, że człowiek nie nadąza za nimi pod względem psychicznym; liberalizm; konsumpcjonizm; hedonizm, konformizm, swoboda obyczajów; relatywizm moralny, cynizm, nepotyzm, karierowiczostwo; odchodzenie młodzieży i znacznej części społeczeństwa od wiary i tradycji, postępująca laicyzacja życia codziennego oraz obrzędowe traktowanie religii, zagubienie sacrum. Sekty; bezrobocie, niewłaściwe relacje pracodawcy-pracownicy /wyzysk, praca w niedzielę/; zły wpływ mediów; osłabienie znaczenia kultury, coraz mniejsze znaczenie słowa pisanego; Brak autorytetów, rozbięcie rodziny, podważenie sakramentu małżeństwa; Uzależnienia; alkoholizm, narkotyki, telewizja, komputer...; Niedoskonałości i zaniedbania w pracy duszpasterskiej; fałszywe pojmowanie wolności – prowadzące w konsekwencji do subiektywizacji wiary i wybiórczego przyjmowania dogmatów i zasad moralnych. Redukowanie wiary do spraw prywatnych, wiara nie ma odniesienia do życia społecznego. Można dostrzec u wielu także katolików kryzys tożsamości. (...).

(CD za tydzień)

opr. MT

Fot. P. Tumidajski

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

* * *

Dzisiaj, 6 I, na każdej Mszy św. święcenie kadzidła i kredy, którą wypisujemy na odrzwiach domu inicjały Trzech Mędrców - Kacpra, Melchiora, Baltazara oraz rok.

* * *

Składka na tacę 6 stycznia przeznaczona będzie na Misje, a do puszek na najbardziej potrzebujących w naszej parafii.

* * *

6 stycznia o godz. 16.00 odprawiona zostanie dodatkowa Msza św. w intencji Duszpasterskiej Rady Parafialnej, Parafialnego oddziału Akcji Katolickiej oraz Redakcji Tygodnika Salwatorskiego i Jego Czytelników.

* * *

W przyszłą niedzielę Święto Chrztu Pańskiego, kończy się okres Narodzenia Pańskiego.

Kalendarzyk liturgiczny:

*** 6 I (niedziela) - uroczystość Objawienia Pańskiego

Czytania mszalne: Iz 60,1-6; Ef 3,2-3.5-6; Mt 2,1-12

- rocznica święceń biskupich J.Em.ks. kard. Franciszka Macharskiego

*** 7 I (poniedziałek) - św. Rajmunda z Penyafor, kapłana

Papieskie intencje na styczeń 2002:

Ogólna: Aby chrześcijanie jeszcze gorliwiej starali się głosić razem Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela świata

Misyjna: Aby Kościoły partykularne potrafiły z nowym zapałem podjąć ewangelizację we wszystkich środowiskach pracy i życia

W Krakowie

Było:

~ Dzielnica III zaproponowała Straży Miejskiej opłacenie nadgodzin, w ramach których funkcjonariusze organizowaliby dodatkowe patrole miejsc szczególnie zagrożonych

~ Kraków wzbogacił się o nowy hotel dla 60 osób. W pokojach przy ul. Reymonta 15 spodziewani są przede wszystkim naukowcy, uczestnicy konferencji i kongresów w Krakowie, dlatego w każdym pokoju oprócz tradycyjnego wyposażenia jest dostęp do internetu

~ W 2001 roku w studenckiej akcji "Wampiriada" wzięło udział 7 krakowskich uczelni, 2500 osób oddało 1100 litrów krwi. Akcja dotarła już do Nowego Sącza, a w przyszłości będzie miała wymiar ogólnopolski

Jest:

~ Dom Dziecka przy al. Pod Kopcem zamieszkują małe matki z dziećmi (najmłodsza nie skończyła jeszcze 15 lat). Są również wydzielone mieszkania dla już pełnoletnich, które podjęły pracę i oczekują na mieszkanie. Wychodząc do szkoły lub pracy, matki pozostawiają dzieci w domowym przedszkolu

~ Pomniki na Plantach na okres zimy są chronione drewnianymi pokrywami, by topniejący śnieg ściśnięty mrozem nie rozsądził kamieni

Rekolekcje i dni skupienia

Sesja modlitewna dla duchownych i świeckich *Jak żyć Słowem Bożym na co dzień (cz. I)* Zgłoszenia i informacje: Centrum Formacji Duchowej ul. św. Jacka 16, tel. (12)269 23 97, fax (12) 269 23 87, e-mail: cfd@salwatorianie.pl, www.cfd.salwatorianie.pl
9 luty 2002 - 17 luty 2002 Kraków

Rekolekcje Ignacjańskie Zgłoszenia i informacje: Centrum Formacji Duchowej ul. św. Jacka 16, tel. (12)269 23 97, fax (12) 269 23 87, e-mail: cfd@salwatorianie.pl, www.cfd.salwatorianie.pl
22 luty 2002 - 24 luty 2002 Kraków

Sesja modlitewna dla duchownych i świeckich *Poznanie siebie w świetle Słowa Bożego (cz. II)* Zgłoszenia i informacje: Centrum Formacji Duchowej ul. św. Jacka 16, tel. (12)269 23 97, fax (12) 269 23 87, e-mail: cfd@salwatorianie.pl, www.cfd.salwatorianie.pl
22 marca 2002 - 24 marca 2002 Kraków

Sesja modlitewna dla duchownych i świeckich *Doświadczenie grzechu i przebaczenia w świetle Słowa Bożego (cz. III)* Zgłoszenia i informacje: Centrum Formacji Duchowej ul. św. Jacka 16, tel. (12)269 23 97, fax (12) 269 23 87, e-mail: cfd@salwatorianie.pl, www.cfd.salwatorianie.pl
19 kwietnia 2002 - 21 kwietnia 2002 Kraków

Kurs Naturalnego Planowania Rodziny

parafia św. Jana Kantego, Bronowice Nowe (os. Widok) każda ostatnia sobota miesiąca, godz. 9.00-14.00, zgłoszenia Wydział Duszpasterstwa Rodzin (wt-czw 15.30-18.00; tel. 429 41 13, 62 88 150)

~ Przed urzędem Miasta wzdłuż drogi powstał parking na 79 samochodów dla petentów Urzędu. Parking jest bezpłatny
~ Najtrudniej obecnie znaleźć pracę absolwentom marketingu i zarządzania, najłatwiej - bankowości, finansów i informatyki
~ W krakowskim ZHP jest 2 tys. harcerek, harcerzy i zuchów, w całej Chorągwi krakowskiej - 12 tysięcy

Będzie:

~ Do końca lutego w Muzeum Armii Krajowej (Bosacka 15) otwarta będzie wystawa "Kim byłeś? Gdzie byłeś?" o losach powstańców warszawskich

~ W Krzysztoforach do 17 lutego (w godz. 8-18) można oglądać pierniki świąteczne o przeróżnych kształtach (m.in. choinki, chatki)

~ W przyszłym roku szkolnym będą dwa rodzaje szkół ogólnokształcących (liceum ogólnokształcące i liceum profilowane) oraz zawodowych (technikum i szkoła zawodowa)

~ W szpitalu im. Rydygiera przygotowywany jest pokój porodowy rodzinnych. Jeśli pacjentka zechce, by ktoś z rodziny był obecny przy porodzie, wykupi cegiełkę na NFOZ (sam poród jest oczywiście opłacany przez Kasę Chorych)

Być może:

~ W tym roku szkolnym w Małopolsce maturę będzie zdawać 27 358 uczniów. Nową maturę wybrały 1473 osoby, w tym 1029 to uczniowie krakowskich liceów

opr. BS

„Boże, widzę Twą wszechmoc i miłość w każdym źdźble trawy”
św. Franciszek z Asyżu

Fot. P. Tumidajski

Mój patron

7 stycznia - św. Rajmunda z Penafort

Urodził się w 1173 roku w Katalonii, w starej szlacheckiej rodzinie spokrewnionej z królem Aragonii. Mając 20 lat, wykładał w Barcelonie filozofię, dziesięć lat później wyjechał do Bolonii, by dalej studiować prawo kanoniczne i cywilne. Po uzyskaniu doktoratu wrócił do Barcelony, gdzie został kanonikiem i wikariuszem generalnym. W 1222 r. wstąpił do Dominikanów (kilka miesięcy po śmierci założyciela). Nawracał Maurów i Żydów, opracowywał wskazówki dla spowiedników. Papież Grzegorz IX mianował go swoim osobistym spowiednikiem i kapelanem pałacu apostolskiego. Po powrocie do ojczyzny został generałem dominikanów, ale wkrótce zrezygnował z tej funkcji, poświęcając się pracy apostolskiej. Zmarł w Barcelonie w 1275 roku.

(BS)

Z SERWISÓW INFORMACYJNYCH

Amerykańscy komandosi przejęli w Afganistanie w rejonie Kandaharu dokumenty organizacji terrorystycznej Al-Kaida, z których wynikało, że Osama ben Laden przygotowywał atak na stolicę Wielkiej Brytanii. W Londynie miała nastąpić seria eksplozji, a głównym celem było finansowe centrum Moorgate. Informacje potwierdził amerykański sekretarz obrony Donald Rumsfeld.

Od 31 stycznia 2002 roku wchodzi w życie ustawa zmniejszająca ulgi na bilety kolejowe i autobusowe: 100% i 50% zniżki zastąpiono odpowiednio 78% i 37%, uczniowie i studenci do 28 roku życia mają ulgę 49%, ale wyłącznie na przejazdy z miejsca zamieszkania do szkoły i z powrotem na podstawie imiennych biletów miesięcznych.

Vaclav Havel i Aleksander Kwaśniewski złożyli wspólne oświadczenie, z którego wynika, że mają nadzieję, że na szczycie Sojuszu Północnoatlantyckiego w Pradze jesienią 2002 roku NATO przyjmie w swoje szeregi trzy państwa nadbałtyckie oraz Słowację i Słowenię.

Zgodnie z rozporządzeniem ministra rolnictwa, rolnicy obowiązani są do utrzymania czystości w pomieszczeniach gospodarskich, w miejscu przebywania zwierząt nie wolno palić papierosów i jeść posiłków, przy obsłudze zwierząt gospodarskich nie wolno wykonywać nagłych ruchów i wydawać dźwięków, które mogą niepokoić zwierzęta.

Jest szansa, że dla internautów rok 2002 będzie rokiem bez komarów. Tajlandzki portal internetowy wylansował program komputerowy, który dzięki emisji dźwięków o niskiej częstotliwości odstrasza uciążliwe owady.

10 stycznia grupa 300 polskich żołnierzy zostanie wysłana do Afganistanu, gdzie weźmie udział w misji NATO „Trwała wolność w Afganistanie”. Obok komandosów w akcji wezmą udział saperzy oraz żołnierze wojsk chemicznych.

Zakopane ma nową kolejkę na Gubałówkę. Nowoczesne, przeszklone i w pełni zautomatyzowane wagoniki poruszają się dwa razy szybciej niż poprzednie. Wyremontowana kolejka pokonuje dystans 1301 m, przy różnicy wysokości 289 m i średnim nachyleniu terenu 16 stopni, w ciągu niecałych 3 minut.

Pomimo wysiłków międzynarodowej dyplomacji, nie ustają walki między Izraelem a Palestyńczykami. Akty terroru jednej strony wywołują odwet drugiej.

Balt

Minął rok 2001

Podsumowując mijający rok, pamiętamy wiele wydarzeń tych najważniejszych dla świata, jak tragedia wrześniowa w USA, tych bliższych naszej Ojczyźnie, np. wybory do Parlamentu, wspominamy wydarzenia krakowskie, salwatorskie. A każdy z nas ma też przecież sprawy najbliższe swojemu sercu: rodzinne, osobiste, które każdego roku pozostawiają swój ślad w naszym życiu. W tym natłoku informacji czasem umykają nam inne, mniej natrącające, nie szokujące, nie bolesne.

Rok 2001 niejako wyrósł z Roku Jubileuszowego. 6 stycznia 2001 Jan Paweł II zamknął Drzwi Święte Watykańskiej Bazyliki. Kończąc Wielki Jubileusz, przekazał nam list apostolski „Novo millennio ineunte”, który jest duszpasterskim programem na nowe tysiąclecie. Papież wzywa wszystkich wierzących do czynnego uczestnictwa w życiu Kościoła, do ponownego odczytania nauki ostatniego Soboru, do głębokiej modlitwy, do podjęcia ewangelizacji.

Rok 2001 został przez ONZ ogłoszony Międzynarodowym rokiem dialogu między cywilizacjami. Wspomniał o tym również Jan Paweł II w orędziu na Światowy Dzień Pokoju 1 I 2001. Nie będzie trwałego pokoju bez powszechnego braterstwa, które niestety jest trudne w regionach, gdzie stykają się ludzie różnych cywilizacji. Dialog jest potrzebą „wpisaną w samą naturę człowieka i kultury (...) pozwala dostrzec, że różnorodność jest bogactwem i skłania umysły ludzi do wzajemnej akceptacji”.

Rok 2001 był również Międzynarodowym Rokiem Wolontariatu. Tysiące wolontariuszy czuwa w hospicjach, przy telefonach zaufania, wyjeżdżają z dziećmi na obozy. Podejmują pracę bezpłatną, wykorzystując swoje umiejętności, realizują się przez kontakty z innymi ludźmi, ofiarowują przede wszystkim swój czas. Pięć lat temu powołano w Krakowie Centrum Wolontariatu.

Rok 2001 był także ogłoszony przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej rokiem Kardynała Stefana Wyszyńskiego. W lutym zamknięto proces beatyfikacyjny na szczeblu diecezjalnym. Centralne obchody roku prymasowskiego odbyły się w 20 rocznicę śmierci Prymasa. U stóp Jasnej Góry powstaje Dom Pamięci, prezentujący życie Prymasa.

Rok 2001 był dla archidiecezji krakowskiej ogłoszony przez kard. Franciszka Macharskiego rokiem zapoznawania się z treścią naszej wiary zawartej w Credo. To Ojciec Święty zachęcał Pasterzy lokalnych Kościołów do wytyczenia wiernym poszczególnych etapów drogi. Programem duszpasterskim zaproponowanym przez krakowskiego Kardynała na następne lata będzie rozważanie kolejnych części nowego Katechizmu.

Minął rok 2001. Przyniósł ogrom nowych informacji i wydarzeń. Dla człowieka jednak najważniejsze jest pytanie: czy jestem o rok mądrzejszy i lepszy, czy o rok głupszy i gorszy. Dla chrześcijanina natomiast najważniejsza jest odpowiedź na pytanie: czy jestem o rok bliżej, czy o rok dalej od Boga? To nie jest pytanie zupełnie różne od poprzedniego. To pytanie jest tylko o jeden krok dalej.

Bogumiła Szewczyk

Moc nadziei

Już zakwitł człowieczej nadziei kwiat
Choć nie widać zwiastunów boskiego lata
Połacie ziemi przykrył śnieżny płaszcz
Zaświeciła gwiazda Bożego Narodzenia

Kolęda zabrzmi w szpitalach i sierocińcach
Rozjaśni mroki tęsknot w głębi dusz
Niewierni usiądą przy Bożych stołach
Słychać będzie modlitwę ludzkich serc

W samotniach, gdzie anioł cierpienia śpi
Nowina jak gwiazda z Betlejem
By w czasach, gdy braknie nam nadziei
Możemy się dzielić z bliźnim szczerym sercem

Ewa Chętnik-Donatowicz

Fot. P. Tumidajski

Ulica Kanonicza

Błądząc meandrami starego Krakowa
wpywasz w pradawność:
Kanonicza kremowo mięsisto-różowa
uroczysta jak w starym kościele
w biżuterii kutych latarni
zamyka horyzont ... Wawelem.

Krystyna Jezierska